

Кареа. Ей въ този конакъ преминѣ послѣднитѣ си дни и свърши земния си страдалческый животъ послѣднитѣ охридскый архіепископъ Арсеній. Отъ тогива близу единъ вѣкъ (90 години) трѣбаше да са измине за да са сѣѣтъ Българитѣ да дырѣтъ потъпканата си черковна независимостъ — което породи всеизвѣстныя вече *българскый черковенъ въпросъ*.

§ 67. Продълженіе и край.

Ный не можахмы да сключимъ тукъ послѣднитѣ страници отъ Исторіята си, безъ да посветимъ още нѣколко редове отъ забѣлѣжки върху черковныя въпросъ, който има особенъ интересъ и важность за днешното време и за потомството.

Българскыйтъ черковенъ въпросъ, въ значеніето на борба на Българитѣ съ Гърцитѣ за самостоятелността на своята черкова, са наченва не отъ вчера. Нѣкои моменти на тѣзи борба между двата народа за самобытно сѣщичествованіе въ религіозна сфера, ный вече забѣлѣжихмы на много мѣста въ исторіята — и тукъ нѣма освѣнъ да си напомнимъ, че Борисъ едвамъ съ голѣмы усилія можи да добие утвърдѣваньето на българскыя архіепископъ отъ Царградскыя Патріархъ (въ 870 год.) По на татѣкъ не съ по-малко мѣкотинъ е было придружено възвѣжданѣто на този архіепископъ въ санъ Патріаршескый при Симеона и Петра (932), и слѣдъ туй вторый пѣтъ — при Іоанна II Асѣня (1224). Но колко неохотно правили тѣзи устѣдки грѣцкыѣ Іерарсы и съ каква още бърза готовность тѣ ги отнемали — туй са показа, толкозъ при покореніето на България отъ Василія Македонянина, колкото и при завоеваніето ѝ отъ Турцитѣ : Гърцитѣ не само лишавали Българската чарква отъ самостоятелность, но още ѝ отнемали самото право да замѣ-